

hderligere komme tilbage til dette. Jeg kan ikke se, at det i og for sig, som jeg har udtalt, umuliggør Finansloven. Men i øvrigt tilbageholder jeg ikke den Bemærkning, at jeg personlig, derjom det stod til mig, ikke vilde opstille et saadan Forslag, som det om de 50 Millioner. — Hvad de 200,000 Kr. angaar, under Nr. 2, kende vi ogsaa Karakteren af dette Forslag, det betyder, at Folketinget vil derved hævde, at en saa stor Kassebeholdning skal være til Stebe, Vædringsforslaget hænger jo sammen med den nu værende finansielle Tilstand, vi befinde os i. — Ogsaa Nr. 1 er en gammel bekendt.

Der findes til § 6 en Udtalelse af Flertallet om, at man ønsker, at Postbudene og Telegrafbudene skulle have det lille Alders-tillæg, som den ærede Minister har foreslaaet. Jeg for min Part ønsker det ogsaa. Der er jo ganske vist smaa Bestillingsmænd, der ere endnu daarligere stillede. Men Forslaget er i det hele i Overensstemmelse med den Grundtætning, at Staten bør være den bedste Arbejdsgiver. Jeg kan derfor heller ikke finde det rigtigt, at Folketinget har nægtet denne lille Bevilling.

Det. Hansen: Jeg kan forstaa, at den højtærede Finansminister, da han sidst havde Ordet, udtrykte sin Glæde over hele Stillingen, som den er for Djeblykket. Det er jo kommen saa vidt nu, at det, at en Minister tager en Bevilling mod Rigsdagens Votering, giver Finansministeren Anledning til Vistighed. At derimod Folketinget kunde være saa lystigt at sætte 50 Mill. Kr. ind paa § 10, forekommer mig at være mere malplaceret. Da jeg ikke vil være med til at gøre Sukks med Finansloven, vil jeg stemme for det Vædringsforslag, der er kommet frem.

I øvrigt er der en Bemærkning i Udvalgets Betænkning angaaende § 6 under Nr. 2, som jeg ikke forstaa, og som jeg synes, at den ærede Ordfører kunde have givet os Forklaring om. Der er Tale om en Bevilling til Postbude, Pakmestre, Reservepostkonduktører og Telegrafbude i København. Jeg beklager meget, at denne Bevilling ikke er givet, jeg skulde med stor Glæde have stemt for den, og det forekommer mig, at det ærede Udvalg maatte langt hellere have stillet Forslag i den Retning end i saa mange andre. Men nu siger det ærede Udvalg, at det anses det under de forhaandenværende Omstændigheder for unyttigt at foreslaa en saadan Vædring. Hvorfor er det mere unyttigt end alle andre Forslag, der ere stillede? Alt, hvad det ærede Udvalg har foreslaaet, er jo blevet vedtaget og ved-

taget med stort Flertal, og den højtærede Minister er jo gaaet ind paa det, men kun om disse ulyttelige Post- og Telegrafbude siger den ærede Ordfører, at Forslaget er unyttigt. Jeg forstaaer det ikke rigtigt. Hvis det ærede Udvalg havde taget det fornødne Mod til sig og foreslaaet det, var det vel gaaet igennem som alt andet, og jeg vilde oven i Købet havde givet det min Stemme, hvis det havde været nødvendigt, saa det var vel ikke mere unyttigt end alt andet.

Th. Nielsen: Jeg vil dog opløse den ærede sidste Taler om, hvad Folgen deraf kunde blive. Nu sætte vi altsaa, at Forslaget var blevet opført og vedtaget, og at den højtærede Minister havde fulgt vor Opfordring og givet disse Post- og Telegrafbude det forlangte. Saa havde vi jo der et nyt provisorisk Stridspunkt. Ja, maatte den ærede Taler hører til dem, der ønske, at der skal blive flere og flere provisoriske Stridspunkter, det er jo muligt, at han siger: jo galere, jo bedre. Jeg hører nu til dem, der ønske saa saa som muligt, og jeg kan derfor kun paastønne, at det ærede Flertal, med hvem jeg i øvrigt samstemmer om Duffeligheden af, at Post- og Telegrafbudene saa denne lille Bevilling, og de saa den forhaabentlig ogsaa ad Aare, har været tilbageholdende under de forhaandenværende Omstændigheder og ikke har opstillet Bevillingen.

Indenrigsministeren (Ingerslev): Jeg vil ganske henholde mig dertil. Jeg tror, det er fuldkommen korrekt af Udvalget, at det har stillet sig. Som det har, til dette Forslag, som er stillet af Ministeren. Hvis det ærede Udvalg havde fulgt det ærede Medlem for København (Det. Hansen), maatte det, da der jo ingen Sandsynlighed er for, at Finansloven kan blive færdig og endelig vedtagen i Landstinget, da Rigsdagen sandsynligvis vil blive sluttet forinden, have været betragtet som en Opmuntring til Ministeren om at tage denne Bevilling provisorisk.

Det. Hansen: Jeg ved ikke, om den højtærede Formand har faaet Meddelelse om, at Rigsdagen skal slutes i Morgens. Det er vel blot noget, man antager, fordi saaledes pleje de Herrer Ministre at gøre.

Formanden: Jeg antager, at det ærede Medlem ved lige saa meget derom som jeg, men det er vist ogsaa tilstrækkeligt baade for det ærede Medlem og mig.